

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 SI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
SI SE PLATESC TOT-D'A-UNA INAINTE

IN București LA CASA ADMINISTRATIEI
DIN Județe și Streinătate PRIN MANDATE
POSTALE
UN AN IN TARĂ 30 LEI; IN STREINĂTATE 50 LEI
SASE LUNI . . . 15 » » » 25 » »
TREI LUNI . . . 8 » » » 13 » »

Un număr în streinătate 20 bani
MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevărul

Să te ferești Române de cuiștră în casă

V. A. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE

DIN București și județe SE PRIMESC numai la
Administrație
DIN Streinătate, DIRECT LA ADMINISTRATIE ȘI
la toate oficiile de publicitate
ANUNCIURI LA PAG. IV 0,30 b. linia
» » » III 2,— lei »
» » » II 3,— » »
INSERȚIILE ȘI RECLAMELE 3 LEI RINDUL.
La Paris, ZIARUL SE GĂSEȘTE DE VINZARE
CU NUMERUL LA
Kioscul No. 192, Boulev. St.-Germain

UN NUMER VECHIU 30 BANI

ADMINISTRAȚIA

PASAGIUL BĂNCEI NAȚIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU

REDAȚIA

PASAGIUL BĂNCEI NAȚIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

ATENTATUL CONTRA NOASTRA

! Mai jos vor găsi cititorii povestirea faptelor. În rezumat, căpitanul Căliman ține cu ori-ce preț să retragem insultele ce i-am aruncat.

Să discutăm cu singe rece, ca să vedem dacă asemenea lucru e posibil.

Am numit pe Căliman *nedem, mizerabil și canalie*.

De ce? Pentru că acest Căliman a torturat în cazarmă pe brigadierul Grigore Eftimiu. Las de o parte faptul cel-l-alt, acuzarea de asasinat ce s'a adus căpitanului, pentru că asupra acestui fapt vom avea în curând foarte multe de zis.

Dar, stabilind numai că bravul căpitan a bătut un soldat, avut-am oare dreptate să-i adresăm calificativele de mai sus?

Cred că da,— și iată de ce:

Cînd un ofițer săvîrșește o barbarie legală, putem lovi în legea care tolerează această barbarie; dar nu-i drept să insultăm pe cel ce, servindu-se de lege, săvîrșește faptul. De pildă: este o barbarie să pedepsești pe un om cu patru zile de carceră, adică să-l osindești să stea nouă-zeci și șase de ore într-un fel de cutie în care numai poziția verticală e posibilă, în care degeră de frig, în care i se dă pe o gaură pline și apă, în care rămîne cu consecințe pentru toată viața. Dar... dacă faptul e barbar în sine, e vinovată legea care ordonă ori tolerează acest fapt, nu omul care execută prescripțiile legii. Și nici o dată nu am insultat pe un ofițer pentru că a dat cui-va pedeapsa carcerii.

Ce se întimplă însă în cazul lui Căliman?

Pedepsele corporale, bătaia și tortura, sînt șterse din legile militare. Există chiar un articol care pedepsește lovirea inferiorului de către superior. Cu toate acestea, foarte mulți ofițeri continuă de a bate, de a eși din calea legilor spre a săvîrși niște barbarii extra-legale.

Care este situația noastră, a ziaristilor, în asemenea împrejurări?

Putem noi cere pur și simplu desființarea armatei permanente? Nu, pentru că imediat se vor găsi oameni cari să ne spună:

— Armata permanentă se poate desființa pe alte motive, de ordine mai mult economico-socială de cît morală; întru cît privește bătaia, ea nu-i numai de cît o urmare logică a sistemului militar în vigoare, —dovadă că sînt ofițeri cari nu bat.

Acela care ar vorbi ast-fel, ar avea o dreptate aproape completă.

Dar, încă o dată, care este în cazul acesta rolul nostru?

Să protestăm în fața superiorilor militari? Ce copilărie! Dar n'am văzut noi pe soldatul Cojocaru osîndit la ocnă pentru că nu s'a lăsat să fie batjocorit în casa lui? Dar n'am văzut osîndit la munca silnică pe viață pe un soldat *nebn* care a lovit cu o piatră în maiorul Ionescu? N'am văzut achitindu-se căpitanul Mănescu, care a ucis un copil de marină? N'am văzut pe Cocea nepus în urmărire de și a săvîrșit o infamie și o lașitate ignobilă?

Atunci,—ce-i de făcut?

Trebuie să fim de o energie extremă cu *mizerabilii* de specia lui Căliman, — repet și subliniez cuvîntul *mizerabil*, — pentru că asta e singura satisfacere și a noastră și a celor torturați în întinericul ocnelor cazone!

Da, Călimanule. Ai declarat tu însu-ți că bați soldații, — deci ești un mizerabil. Căci numai un mizerabil poate lovi pe un inferior, pe un om care nu poate răspunde, pe un om

legat de mîini cu lanțurile cele mai grele, legile voastre.

Și, să ne înțelegem: pentru noi, căpitanul Căliman în sine ne este indiferent, puțin ne pasă dacă e blond sau brun. Vedem în el numai pe omul fără suflet care torturează robii, și atîta tot.

Și concluzia: — cu toate amenințările lui Căliman, declarăm următoarele:

Nu retrăcim nimic din așa zisele insulte ce am adresat acestui bătaș galonat;

Sîntem pregătiți să infruntăm atentatul pe care Căliman îl urzește înotriva noastră;

Luăm complectă răspundere a celor ce am scris, și, —

Sîntem gata, în fața Juraților de care își bate joc Căliman, să susținem tot ce am afirmat. Am dori chiar din suflet ca justiția populară să se rostească odată înotriva torturilor inchizitoriale la care se deda cu o poftă sălbatică mulți Călimani.

Trebuie să înțeleagă odată toți aceia cari lovesc pe nenorocii soldați, că au găsit în noi niște dușmani implacabili. Ori de cîte ori vom afla un caz de brutalitate, îl vom denunța și îl vom infiera cu toată energia.

Căci nimic nu înjosește mai mult țara, de cît nedemnitățile ce se petrec în cazarmă.

Ați luat pe cetățeni de la vetrele lor nu pentru ca să-i umiliți sub palmele voastre; națiunea asta nu trebuie și nu poate să tolereze ca marea ei majoritate să iasă pămîntă din cazarmă.

Noi vom sprijini pe frații noștri torturați și dezonorați în galerele militare,—ori-cît ne-ar costa aceasta.

Și am fi mai mizerabili noi, dacă în fața unor amenințări, în fața unei primejdii chiar, am înceta de a da alarma înotriva maltrărilor, torturilor, infamiilor, care necinstesc și pe cei ce le săvîrșesc și pe cei ce le ascund.

Anton Bacalbasă.

DECLARAȚIA CABINETULUI ITALIAN

(Prin fir telegrafic)

ROMA, 6 Decembrie.—Camera și Senatul sînt convocate pentru Mercuri, pentru a asculta comunicațiunile guvernului. Ordinea de zi a Camerei zice: «Comunicația președintelui». Se crede că aceasta se referă la demisiunea D-lui Zanardelli.

CRIZA IN BELGIA

(prin fir telegrafic)

BRUXEL, 6 Decembrie.— În timpul serii s'a ținut un consiliu de miniștri. D. Bernaert n'a fost de față. S'a discutat în privința demisiunii cabinetului pentru *Marșea vioară*, căci miniștrii n'au nici o asigurare că dreapta va vota reprezentarea proporțională în noua lege electorală. Consiliul n'a luat nici o hotărîre. El se va întîrzi din nou mîine.

MASURI CONTRA ANARHIȘTILOR

(Prin fir telegrafic)

VIENA, 6 Decembrie.— *Poliz*. Correspondența află din Madrid că inițiativa pentru un proiect de represiune internațională a anarhiei a fost luată de cabinetul din Madrid, care a cerut diverselor guverne să spună dacă ar fi dispuse să intre în tratative în această privință. Mai multe guverne au declarat că nu fac obiecțiuni în principiu. Altele au cerut propuneri concrete; în sine, altele, ca Anglia și Franța au primit cu răceală proiectul și pare că voiesc să aibă o atitudine declinătoare.

ATENTATUL CONTRA NOASTRA

Capitanul Caliman.—Amenințările.—Declarațiile noastre.—Publicul.—Atentatul se pregătește.

Alaltă-ieri, Duminică, a venit la redacția noastră un domn, al cărui nume nu ținem să-l dăm, și care ne-a comunicat următoarele:

— Vă anunț că se urzește un atentat înotriva Dv. Căpitanul Căliman împreună cu alți doi ofițeri, s'au hotărît să vă atace,—fiți gata.

În redacție nu eră de cît D. A. V. Beldimanu, directorul *Adevărului*. D-sa mulțumii necunoscutului, care numai după aceea își dete numele, și declară că redacția e foarte pregătită să infrunte ori-ce atac mișelesc.

Ziua de Luni

Eri venind la redacție, D. A. V. Beldimanu ne comunică știrea aceasta.

Se înțelege ne-am simțit foarte recunoscători față cu amicului necunoscut, care ne poartă atîta interes. Dar nu ne-am putut împiedica de a zîmbi, pentru că socoteam că Era invaziilor sălbatice din partea unor ofițeri, s'a terminat cu afacerea Cocea.

În momentul acela însă, vedem trecînd pe la ferestrele noastre un căpitan de artilerie însoțit de un locotenent de roșiori.

Prietenul și redactorul nostru I. Teodorescu ne spunea că artileristul e Căliman.

Ne-a surprins apariția asta, și ne-am uitat pe fereastră. Vreme de jumătate de ceas, cei doi ofițeri au trecut în mai multe rînduri pe la ușa noastră și în fine s'au oprit la ușa pasajului, de unde priveau tot timpul spre redacție.

În strada

Acestea se petreceau pe la ora 12. La 12 și jumătate am eșit cite trei: D-nii A. V. Beldimanu, I. Teodorescu și sub-scrisul spre a merge la masă. Ofițerii sînt în vremea asta tot în ușa pasajului, pe unde trebuie să eșim noi. Trecem pe lingă ei, Căliman zîmbea.

Deschidem ușa pasajului și ne găsim în strada Carageorgevici, urmăriți de cei doi ofițeri, cari veneau în urma noastră, și de un public destul de numeros, a cărui atenție fusese atrasă din vreme prin plimbarea din fața redacției.

Approape de Lipsani, la trei-zeci de pași de pasaj, D. Beldimanu face semn unei trăsuri să se oprească. Atunci ofițerii aleargă în fuga să ne ajungă: unul pe dreapta, altul pe stînga. Însă directorul nostru se suise în trăsura și plecase.

Am rămas în stradă cu amicul meu Teodorescu. Ne-am înturnat înapoi, pentru ca noi aveam altă direcție. În momentul acela însă, Căliman îmi ese înainte.

Ce veste Caliman

— Domnule Bacalbasă, îmi zice el, vreau să-ți vorbesc...

— Domnu?

— Căpitan Căliman. Dumneata ai scris articolele în contra mea?

— Eu.

În vremea asta, am trecut împreună cu el și cu cel-l-alt ofițer pe trotuarul din stînga, lăsînd de o parte pe prietenul Teodorescu împreună cu un public al cărui număr creștea mereu.

Căpitanul Căliman începî prin a-mi spune că nu poate suferi insultele ce i-am adus și că-mi cere să le retrag.

Nu retrag nimic, i-am răspuns. Convingerea mea este că dumneata ai torturat pe brigadierul Eftimiu.

— Toți batem! mi-a răspuns locotenentul de roșiori.

— Ei bine, am replicat, eu găsesc că ar fi ridicul ca să nu infierz bătaia.

— O puteți infiera, răspunde Căliman; dar pentru ce să mă faceți mizerabil?

— Pentru că e mizerabil, după părerea mea ofițerul care lovește pe un inferior.

— Foarte bine; dar eu să rămîn fără nici o satisfacere?

— Așteptați ancheta, și în urmă veți cere reparație.

— Dar D-v. o să găsiți atunci că ancheta militară m'a părtinit.

— Depinde de cum s'o face ancheta.

— Va să zică, de unde să capăt eu satisfacție?

— Adresați-vă la jurați. Noi nu dăm alt-fel de satisfacție.

Aici amîndoi începură să ridă de instituția juraților, în care n'au nici o încredere.

Roșiorul adăogă:

— Noi nu știm de astea, noi ne luăm satisfacția militară.

— Domnule, l-am întrerupt eu, cu dumneata nu mai discut. Din momentul ce depășești limitele permise, mai ales că nici nu te cunosc cine ești și ce rol ai în afacere, nu mă simt obligat să mai stau la vorbă.

— Locotenent Holban. Și vă pot spune că nici D-v. nu puteți insulta un ofițer înainte ca justiția militară să se pronunțe.

— Eu am altă părere: după ce am văzut pe Cocea ne urmărit de justiția militară, vă asigur că nu-mi rămîne alt-ceva decît să calific eu însu-mi faptele D-v.

Căliman luă cuvîntul:

— Și eu vă declar, că dacă ași fi procedat ca Cocea, justiția militară nu m'ar fi urmărit nici pe mine.

— Asta nu-i o cinste.

— Poate să nu fie, dar sistemul lui Cocea e bun; dovadă că fratele dumitale de la *Lupla* nu mai scrie.

— Vă înșelați, el scrie mereu. Cît pentru sistemul lui Cocea, de ce nu-l încercați cu mine? Sunt gata. Vă asigur că nu l-ați mai încerca altă dată. S'a întimplat să dați peste un om pregătit să vă întîmpine.

— N'o să fiți în tot-d'auna.

— Cerați, și cred că n'o să ciștigați nimic.

Publicul

Trebuie să fac o parenteză. Discuția a durat vre-o oră și jumătate. În vremea asta, strada era plină de un public numeros, care mă încuraja cu privire. Atitudinea asta demnă a publicului, care nu s'a mișcat în tot timpul cît a durat discuția, așteptînd rezultatul, a zăpăcit cu totul pe bravi.

Un domn din public, al cărui nume nu știu dacă sînt autorizat să-l dau, a intervenit chiar. Apropiindu-se de noi, acest domn a spus ofițerilor următoarele:

— Bine, vă văd băeți tineri. Cum e cu putință să bateți ast-fel soldații în cazarmă? Nu e rușinos lucrul asta? Și eu am fost militar, am avut grad, și n'am făcut ca D-v.?

Iar cînd eu am răspuns din nou lui Căliman că nu pot retrage cuvîntul *mizerabil*, același domn mi-a zis în fața tuturor:

— Foarte bine faci. Să nu retragi nimic. Cine bate soldații trebuie atăcut.

Si satisfacția?

Prietenul meu Teodorescu se apropiă și el în cele din urmă. Crezînd că ofițerii nu cer o retractare ci numai ca de acum încolo să nu-i mai *insult* (?), le-a spus că lucrul acesta ar fi cu putință.

M'am grăbit să răspund că dumnealor nu cer numai să așteptăm

ancheta, ci ca eu să retrag acum, în mijlocul anchetei, calificativele lui Căliman.

— Deci, am adăogat eu, îmi mențin părerea și nu retrag absolut nimic.

— Atunci, răspunde Căliman, îmi pare rău că nu ne putem intelege *à l'amiable* și am să-mi caut satisfacția cum oîu putea.

— Sînt gata ori-cînd la jurați. Cît pentru amenințări, regret că nu încercați imediat. Ați vedea că lucrurile nu merg tot la un fel cu oricine. Vă voiți dovedi asta și pe viitor.

Ne-am despărțit.

Concluzie

Prin urmare lucrurile stau foarte clar.

Căliman declară că nu recunoaște instituția juraților și că mă va ataca după sistemul lui Cocea. El pregătește un atentat.

Declar, la rîndul meu, încă o dată și în scris, că mențiu tot ce am scris la adresa lui Căliman.

În ce privește amenințările lui, fac cunoscut autorităților că port arme și că, în tot cazul, Călimanul care ar încerca să repete procedurile lui Cocea nu va scăpa ușor.

Mai fac cunoscut că, ori-ce mi s'ar întimpla, nu voi bate în retragere nici o iotă. Noi toți cari facem parte din redacția *Adevărului*, sîntem hotărîți să ducem mai departe campania înotriva barbariilor și fără-delegilor ce se săvîrșesc de militari.

Nu am intrat în luptă pentru ea să fugim în fața unei amenințări.

Vie unu, zece sau două-zeci, să ne amenințe ori să ne lovească mișelește, noi vom rămîne aceeași. Și dacă amenințarea asta ar rămîne vecinic asupra noastră, încă nu vom da înapoi.

La urma urmei, cît ne-ar putea costa de mult hotărîrea ce am luat? Viața? Ei bine, o dăm și pe aceea, o dăm fără multă frămîntare, de vreme ce avem cu noi credința că slujim celei mai sfinte cauze: aceea de a scăpa alte vieți, atît de umilite, atît de chinute, atît de lipsite de apărare în peștera ce se numește cazarmă.

Noi nu stăm pe gînduri: am intrat într-o luptă mare, din care trebuie să eșim victorioși, pentru onoarea și pentru demnitatea acestui veac, pămînt cu sfruntare de ciif-va privilegiat și tresp.

Vom cădea noi? Rămîn destui în urmă!

E inutil, deci, domnilor Călimani, să încercați a ne amenința. Asta ne lasă nepăsători, dacă nu ne revoltă și mai mult.

Catre public

Neîndoicnic, atitudinea publicului a împiedicat eri pe Căliman de a recurge la aceea-ce el numește sistemul lui Cocea.

Acestui public, deci, eu datoresc o mulțămire,—o fac cu drag. Și o fac nu pentru că e vorba de neînsemnata mea persoană, ci pentru că actele de înaltă onoare și bărbăție trebuiesc încurajate.

Dacă cetățenii ar ști în tot-d'auna să exercite o presiune vitejească, multe infamii și multe atrocități ar rămîne nescrise în cartea neamului.

Mulțumesc cetățenilor, pentru că ei ne-au scutit de durerosul prilej de a vedea triumfînd o monstruoasă barbarie,—pentru că ei au împiedicat o rușine.

Și am încredere în acest public, revoltat ca și noi de îngrozitoarea crimă militară începută la Malmezon și sfîrșită în pădure.

A. B.

DINAMITA IN FRANȚA

(prin fir telegrafic)

PARIS, 6 Decembrie. — Astăzi noaptea s'a găsit pe o fereastră a oalei lui marchizei de Panay, lângă Champs Elysée o bombă care a fost dusă la laboratorul municipal într-o trăsătură construită în special pentru astfel de transporturi. O altă bombă de același fel a fost găsită azi dimineață dinaintea comisariatului de poliție din strada Gribeauval.

Senatul a adoptat fără discuție creditul de 820.000 franci pentru poliție.

NOTE DIN SENAT

Articolele din legea privilegii la alianță continuă a se vota cu o rezoluție, care e departe de alea trenurilor românești.

Bieții nebuni!... Maturul corp caută să se scape mai iute de ei.

Nenea Berea Dimitrie însă e într-o stare de adică nedumerire. Moșneagul se întreabă mereu cum e cu puțință să se aducă astfel de legi în Senat.

Ingâlbent de spaimă, se scoală în sus, și cere cuvântul.

În Senat se face o liniște mormintală: Vorbește nenea Berea Dimitrie!...

Octogenarul, după ce face semnul crucii, propune, ca după terminarea votării acestei legi, să se facă o sfestație.

Mitropoliții și episcopii se asociază.

Propunerea se respinge, spre marea groază a bietului bătrîn.

Intre alte amendamente, venerabilul Lerescu prezintă unul, prin care cere să se înlocuiască cuvintele: «ospital de alianță cu «balamuc»; iar «alienații» cu «nănci». D-sa pretinde că așa ar fi mai românește.

La auzul cuvintelor *balamuc* și *nănci*, Berea Dimitrie își scuipe în sin, murmurând: «Fie la ei acolo!»

In culmea spaimii, moșneagul întreabă pe un senator de lângă dînsul:

— Mă rog, or fi știind nebunii că noi facem legi pentru ei?

— Nu numai că știu, dar au și trimes un reprezentant al lor să asiste la discuțiile noastre.

— Care e ala?

Senatorul arată pe șeful porumbelilor care visa că cele trei fire de păr ale lui Bismarck, îi răsăr în vârful cheliei.

Tradem

INMORMINTAREA LUI DOKICI

(Prin fir telegrafic)

BELGRAD, 4 Decembrie. — Toți reprezentanții pulerilor streine au exprimat în numele guvernului lor, generalului Gruici condoleanțe pentru pierderea ce a încercat Serbia prin moartea D-lui Dokici.

Corpul ministrului Dokici a sosit la 12. La gară a așteptat și regelă, care a asistat la serviciul funebru foarte emoționat. Regele a urmat corpul împreună cu miniștri și reprezentanții străini; cu toate că ploua tare pînă la mormint. S'au tras salve de tunuri și de puști, fiind că defunctul a luat parte la războiul sîrbo-turc.

INFORMATIUNI

A apărut *Ecoul armatei*, ziar politic militar apărînd de trei ori pe săptămînă sub direcțiunea unui comitet de foști militari.

În primul număr foaia militară se ridică cu o indignare legitimă și laudabilă contra imposibilității administrației a generalului Jack Lahovary.

Dacă *Ecoul armatei* va urma linia de conduită începută, negreșit că va deveni un organ prețios în starea actuală în care militarismul a devenit un flagel.

Urăm deci viață și succes noului nostru confrate.

Mai mulți lucrători de pe linia Titu-Tirgoviște, ni se plîng că sint exploatați de dicherul Sima, care le ia din leafă spre a-și ține în slujbă.

Rugăm pe D. inginer Suci să se intereseze de plîngerea aceasta și să ia măsuri de îndreptare, căci credem că e adevărată.

Alaltă-eri la ora 11 a. m., a avut loc inaugurarea spitalului Cerlentii.

Au luat parte la această serbare: I. P. S. S. Mitropolitul Primat. D. N. Filipescu, primarul capitalei, mai mulți consilieri comunali și persoane particulare.

Ni se afirmă că astăzi căpitanul Căliman, toturătorul nefericitului Eftimiu, va fi depus.

Această ni o spun militari a căror intimitate cu cei puterici e cunoscută.

Inregistram zvonul așa precum îl auzim și vom reveni.

Ziarul Naționalul va apare Joi sub

direcțiunea tot a D-lui I. N. Incovescu; va fi ziar conservator-naționalist și va avea de prim-redactor pe D. Al. Macedonski.

Nu mai să nu se desmintă iar.

Duminică a fost o reuniune a *Ligeii culturale* la care au luat parte peste 400 de membrii a ei. Întrunirea s'a ținut în sala Ateneului.

Au fost aleși membrii în comitet D-nii G. D. Palade și S. Periețeanu-Buzău contra candidaturii D-lui Disescu, care a văzînd că nu e votat, s'a retras. S'a votat apoi o moțiune prin care se infierează deciziunea tribunalelor maghiare prin care se suprimă ziarul *Tribuna și Foaia Poporului* din Sibiu. Aceste tribunale arbitrate și sălbatice au confiscat și cei 600 fiorini depuși cațiune de către redacțiunile acestor ziare.

Indignarea adunării contra deciziunii acestor tribunale asiatice a fost în culmea ei de mare.

S'a mai votat mulțumiri unanime și frenetice acelor reprezentanți ai țării care au adus deja și vor aduce astăzi încă cestiunea națională în parlament.

Colegiul al doilea senatorial de Argeș este convocat pentru ziua de 8 Ianuarie viitor, ca să aleagă un alt senator în locul D-lui M. Teodosiade.

Anunțăm cu plăcere, cititorilor noștri, căsătoria D-lui Emil Brăescu cu domnișoara Zoe A. Goleacu.

Ceremonia religioasă a avut loc în ziua de 5 Decembrie la moșia Darabanii din județul Dorohoiu.

Trimetem felicitările noastre D-nei Ecaterina A. Goleacu și urări de fericire tinerilor căsătoriți.

D. Radu Văcărescu a demisionat din funcțiunea de prefect al județului Muscel. D-sa părăsește astăzi țara spre a se stabili pentru mai mult timp la Paris.

Alegerea care va da un deputat de Tutova în colegiul atît de mult disputat de Emandi și Romalo, se va face la 12 Ianuarie viitor.

Vestiții bandiți Pirlici Grumăzescu și Ciobeica, cari evadaseră din penitenciarul T-Ocna, au fost prinși de polițaiul Negrea din Huși.

După două-zile, acești doi bandiți au ieșit din arestul preventiv din Huși, chiar pe poarta păzită de sentinele.

Aflăm că faimosul director de prefectură al județului Dimbovița, Dincă Bucșeneanu, și-a dat obștescul sfîrșit din această funcțiune.

Trimetem lui Dincă Bucșeneanu, expresiunea sentimentelor noastre de condoleanță, și tot-odată, felicitările noastre întregului județ care a scăpat de această lepră.

STIRI TELEGRAFICE

PARIS, 4 Decembrie. — D. Viviani, socialist, a întrebat la Camera pe ministrul de interne în privința arestării arbitrare la Amiens a directorului unui ziar socialist din Calais. Persoana arestată era culpabilă numai că a vorbit într-o cafenea cu socialiști.

D. Raynal a răspuns că comisarul de poliție a voit numai să se asigure de identitatea ziaristului, care vorbea cu niște socialiști turburători (Exclamațiunii la extrema stîngă). Incidentul e închis.

D. Casimir Périar a primit delegațiunile minelor din Franța, veniți pentru a-l întreține în privința casei de retragere a minerilor. D. Casimir Périar declară că ia nota de dorințele lor. Este fericit a primi pe lucrători, cari se adresează direct guvernului prin căi legale.

Un consiliu de miniștri, ținut la Elysée, s'a ocupat de relațiunile comerciale cu Spania, care continuă să refuze Franței reducerea ce a acordat celorlalte națiuni din tariful său minimum.

Negociațiunile continuă; însă este cu puțință o ruptură, din cauză că Spania a trimes în Franța, în timpul celor dintii 10 luni din 1893, pentru 183 milioane de produse, pe cînd n'a importat din Franța decît pentru 90 milioane.

Consiliul a decis să suprimă tariful redus de cale ferată acordat muncitorilor belgieni, cari intră dimineață în Franța și se întorc seara în țara lor.

PARIS, 5 Decembrie. — S'au făcut perchiștii la anarhistul rus Frederic Stachelberg, pacterul lui Cohens. Se zice că s'au confiscat acte foarte compromițătoare.

De asemenea s'au făcut perchiștii la redacția ziarului anarhist «En dehors».

ROMA, 17 Decembrie. — D-nu Crispi, în înțelegere cu ministrul marinei, a ordonat ca escadra trimeasă de cabinetul precedent la Palermo, să se întorcă, de oare ce situația din Palermo nu cere măsura al cărui obiect a fost.

RIO-DE-JANEIRO, 17 Decembrie. — Guvernul desminte știrea în privința blocării lui Rio.

PARIS, 17 Decembrie. — O depeșă din Roma anunțase să guvernul francez a remis 420000 franci guvernului italian pentru victimele din Aigues-Mortes.

ROMA, 4 Decembrie. — Baronul Blanc, ministru de externe, a adresat corpului diplomatic, acreditat pe lângă Quirinal, o circulară anunțînd numirea sa și zicînd că silințele sale vor fi în mod constant îndreptate pentru menținerea păcii și pentru dezvoltarea raporturilor amicale existente între Italia și celelalte națiuni. El e încredințat de concursul bine-voitor al reprezentanților acestor națiuni la Roma.

RIO-DE-JANEIRO, 4 Decembrie. — Mare panică a fost erî scară. Maresalul Peixoto a atacat pe insurgenți, ale căror baterii au răspuns. Focul a durat 50 minute. Sint mulți ucși.

ROMA, 6 Decembrie. — Cu începere de la 1 Ianuarie 1894 plata cupoanelor și rambursarea capitalului fondurilor de stat în străinătate vor fi subordonate la prezentarea titlurilor și a unui certificat. Borderoul titlurilor și al cupoanelor se va face în dublu exemplar.

Delegații și consiliul Italiei vor fi însărcinați cu observarea acestor formalități.

VIENA, 6 Decembrie. — Camera deputaților s'a aminat.

BUDAPESTA, 6 Decembrie. — Camera deputaților s'a aminat pînă la 15 Ianuarie.

TANGER, 6 Decembrie. — Mohamed el Torrès a primit de la Sultanul o scrisoare adresată Reginei regente a Spaniei prin care deplînge evenimentele din Melilla și moartea generalului Margallo. El promite satisfacție.

COBURG, 6 Decembrie. — Prințul și Prințesa Romîniei și tînărul Principe Carol au sosit.

MADRID, 6 Decembrie. — Comitetul meetingului din Bilbao s'a prezentat la Regina Regentă și a rugat-o să se intereseze de aproape ca guvernul să respingă tratatele cu Germania și Englitera.

Camera de comerț din Madrid prepară o contra-manifestație în favoarea liberului schimb absolut.

SOFIA, 6 Decembrie. — O întrunire de ziaristi și de scriitori s'a ținut azi pentru a delibera asupra unei propuneri de a serba în mod solemn a 50-a aniversare a aparițiunii primului ziar bulgar.

S'a ales un comitet în acest scop.

SIBIU, 6 Decembrie. — Tribunalul considerînd că proprietarul ziarului Tribuna și Foaia Poporului, D. Eugeniu Brote, lipsește de mai multe luni din Ungaria și necunoscîndu-se un nou proprietar, a pronunțat erî pedepse disciplinare și a oprit tipărirea acestor două ziare pînă cînd se vor împlini prescripțiile legii asupra presii.

PARIS, 6 Decembrie. — După o comunicare a ziarelor, guvernul grec, ca să evite ori-ce neînțelegere, a comunicat agenților săi din străinătate că măsurile financiare propuse nu privesc nici de cum monopolurile care vor fi administrate de societatea monopolurilor.

ATENA, 6 Decembrie. — Miniștri Germaniei, Angliei și Franței au protestat contra proiectului guvernului Grec de a desafecta gagiunile împrumuturilor exterioare.

BUDAPESTA, 6 Decembrie. — Comisiunea Camerii deputaților a adoptat în unanimitate proiectul asupra căsătoriei civile.

ROMA, 6 Decembrie. — Miniștri visteriei și al comerțului sint de acord împreună cu directorii institutelor de emisiune în privința modificărilor de introdus în statutele băncii Italiei.

— Deputații ai căror nume urmează au fost numiți sub-secretari de stat: D-nii Salandra, la finanțe; Danco, la justiție; Antonelli, la externe; Constantini la instrucțiunea publică.

Spioni condamnați

Prin fir telegrafic)

LIPSCA, 4 Decembrie. — Cei doi ofițeri francezi acuzați de spionaj au fost condamnați, unul, Degony, la 6 ani de detențiune într-o fortăreață; cel-alt, Delguay, la 4 ani din aceiași pedeapsă. Sentința zice că din cauza calității lor de ofițeri de stat-major ai marinei franceze, acuzații au putut să se asigure de imperfecțiunea hărților coastelor germane. Ei au hotărît să le completeze, aprobând de șefii lor de la cari au primit 4400 franci.

DECLARAȚIA D-LUI GIOLITTI

DRONERDO, 6 Decembrie. — D. Giolitti a adresat alegătorilor săi o scrisoare care zice că sentimentul de demnitate ofensată și dorința de a avea o deplină libertate de imbagiu pentru a discuta hotărârile anchetei asupra băncilor, l'au decis să demisioneze. Declară că nu îi se atribuie nici o parte de răspundere personală. Întru ce privește guvernul său el nu are nici o răspundere politică și opiniunea publică, care, nu se va lăsa a fi înșelată de pastunea politică, va ști să recunoască diferența ce există între tole-

ranța din trecut și opera ultimului guvern. Toate documentele culesse de comitetul de anchetă vor fi publicate; țara care este singurul judecător în afacere, va emite o sentință fără apel.

D. Giolitti declară că se întorc cu sențitate la locul său de deputat; el are conștiința de a-și fi făcut datoria.

MOFTOLOGIE CATOLICĂ

(prin fir telegrafic)

ROMA, 6 Decembrie. — O deputație compusă din 15.000 persoane reprezentînd societatea catolică din Roma a asistat la liturghia servită de Papa la sfîntu Petru.

Papa s'ada pe tronul său.

Fial Printului Massimo a citit o adresă. Monsentorul Radini a citit răspunsul Papii, care declară zadarnice sforțările acelor cari ar voi să combată decretul Provedinței și să ia Romei diadema pe care Dumnezeu i-a dăruit-o prin mina sfîntului Petru.

Papa avea aerul de a fi în perfectă sănătate și foarte satisfăcut. (Să se noteze, că aceasta este reflecția Agenției. Not. Red.)

FULBERT-DUMONTEIL

VANATUL ZILEI

Potirnicea. — E în adevăr rusinos!... Să vă povestesc ce mi s'a întîmplat: un vînat se zărea de departe și eu mă grăbesc să-l ies înainte. Dați ocoale pe lângă el, ciripse, îmi îmlădieș gîtul și coada, bat veseli din aripi, fac pe cocheta... Mă gîndeam: o să-l plac? Dar vînatul trece, fără să mă bage în seamă. Adică cum, carnea mea delicioasă nu mai are nici o valoare? Nu mai am dreptul să intru în nici o bucătărie?... Sunt revoltat!

Becafina. — Nu mă înțeleg!... O astfel de întimplare mi-a rănit și mie amorul propriu. Inchipuiți-vă că un vînat iese înaintea mea. Eu îi dau să înțelegă că sunt la dispoziția lui, îl necăjeșc, zbor pe lângă pușca lui... Dar în zadar! El nu dă atențiune ciocului meu, ca și cum aș fi fost cine știe ce papagal ordinar. E ceva ne mai pomenit!... Nici o dată n'am pătît așa insultă.

Prepelița. — Dacă ați ști ce umilînă am suferit eu!... Eram cu mai mulți semenii printre care se afla și un mierlo, — un mierlo frumos, pe cîntea mea! De o dată, zăresc un ciine, apoi un vînat, îndreptîndu-se către mine. Ce noroc!... Îmi ziceam. Onoarea de a fi pusă în frigare m'aștepta!... Cînd colo, ciinele o ia la dreapta, vînatul la stînga, — și dispărură... Asta e scandalos!

Epure. — Este adevărat că va fi o rusine pentru noi să murim infirmi săi din cauza bătrîneții. Frumoasa noastră destinație este de a ne supra-vieui nouă înșine, într-o strălucitoare metamorfoză pe mesele aristocratice, unde noi formăm deliciul și onoarea mesei!... Ei bine, amicii mei, mai adineori zăresc doi vînatii înarmați din cap pînă în picioare... Bun!... iată momentul cînd voiți fi cîmpit de pușca. Eram emoționat de veselie. Vînatorii mă zăriseră. Ei s'apropie, eu înainte... Dar iată-i că se întorc. Furios, indignat, îi urmăresc. Ei aruncă în mine cu pietre... Și se depărtează, — lași!

Ciocirtia. — Ciripind, sus, către soare, zăresc un frumos vînat. Indată mă cobor, veselă, ciripind mereu. El ridică ochii, și eu cu o voce mai fermecătoare, cant să-l ipeșc cu cîntecile mele. Dar știți ce face vînatul meu?... îsi pune pușca pe umeri și se întorc din drum!... Vă încredințez că nici o dată n'am îndurat asemenea insultă... Eu, care speram să sfîrșesc viața mea aeriiană într'un patelu gloriu!

Un epure bătrîn. — Voi n'aveți dreptul să vă plîngeți așa de tare... Mi s'au întîmplat lucruri mai grozave. Mă aflam pe marginea drumului, ascultînd cum cîntă greerii și așteptînd aceea ce visam de mult: un vînat... Observ o siluetă... A iată!... Într-o clipă îmi vin în minte sosurile unde voiți fi depus; și parcă simțeam un miros delicios... Un singur foc!... și voiți intra în dulcea apoteoză a bucătăriilor!

Aide, curaj!... Ast-fel trebuie să sfîrșesc un bătrîn... Vînatul se apropie cu o precauțiune minuțioasă, și eu mă pregătesc să-l înfățșesc sîndul stîng, înmămurînd în loc, parcă m'ași fi fotografat... Atunci, se petrece un fapt ciudat: Știți ce-a făcut acest om?

Prepelița. — A fugit de frică!

Un epure bătrîn. — Nu; îsi scoate pălăria să mă salute.

Potirnicea. — Obraznicul!

Ciocirtia. — Rușine și mlster!

Un epure bătrîn. — Oh!... misterul e foarte simplu. Căci să vedeți, copii mei, în acest moment există un vînat care ne face concurență la toți; e un vînat pe care e urmărit pretutîndeni, cu o poftă nemăsurată...

Becafina. — Și cine este acest vînat care ne face la toți așa de mare concurență?

Un epure bătrîn. — Alegătorul!

Ciocirtia. — În ce sos se pune?

Un epure bătrîn. — În toate sosurile!

Traducere de Z. Y.

ȘTIRI TEATRALE

Duminică la 5 Decembrie s'a jucat la Teatrul Național: *Traian și Andrada*, tragedie în 5 acte și în versuri de D-nii Gr. Ventura și V. Leonescu, Public destul.

În euzînd va sosi în Capitală sârbătoria cîntăreață parisiiană Yvette Guilcaert și va da cite-vă reprezentațiuni la Follies Hugo.

D-na Montbazon, mult aplaudata stea de la Teatrul Lyric, a fost bolnavă la Viena; astăzi însăse află mult mai bine.

EDIȚIA A TREIA

ULTIME TELEGRAME

GENUA, 6 Decembrie. — În scop de a protesta în contra proiectului de prorogare a legii asupra băncilor de emisiune, Bursa și întreprinderile au închis birourile lor. Mare agitație în cercurile Bursii și ale Băncilor. Însă, guvernul luînd angajamentul formal de a nu proroga legea, mișcarea a încetat și Bursa a fost redeschisă.

PARIS, 6 Decembrie. — Cercurile bine informate confirmă demersul ministrului Franței la Atena în chestia gagiurilor împrumuturilor străine.

AMIENS, 6 Decembrie. — S'a găsit o bombă la comisariatul central de poliție; fitilul arsese fără să producă explozie.

PARIS, 6 Decembrie. — Camera a discutat interpelarea Turrel asupra relațiunilor comerciale ate Franței cu Austria.

D. Casimir Périar a declarat că guvernul francez speră să obție beneficiile pe care Austria le acordă vinurilor străine; dacă nu, va fi nevoit să ia alte măsuri cu toate că ar regreta aceasta (aplauze).

Ordina zilei a D-lui Turrel pîrtînd că Camera arc încredere în energia guvernului pentru a asigura exportul vinurilor franceze în Austria s'a adoptat.

Camera adoptă în urmă, după o discuție vie, cu o mare majoritate diverse credite suplimentare.

PARIS, 6 Decembrie. — Senatul a adoptat fără discuție proiectele asupra explozivelor și asupra asociațiunilor făcătorilor de rele. În urma unor scrisori de amenințare, galeriile superioare ale Bursii au fost interzise publicului. Poliția a arestat dimineața pe anarhistul Mériageu care locuiește la Bellevue. S'au găsit la el hirtii, broșuri și o cutie conținînd explosive.

BERLIN, 6 Decembrie. — *Norddeutsche Zeitung* confirmă apropiata numire a D-lui de Bülow, ministru la București, ca ambasador la Roma, în locul D-lui de Solms.

D. de Bülow a sosit azi la Berlin.

LONDRA, 6 Decembrie. — Ministrul de război a declarat la Camera comunelor că guvernul a urmărit cu interes încercările făcute în Franța cu torpile electrice Edison; însă crede că aceste torpile nu au calitățile mașinelor englezești.

D. Asquit, ministru de interne, a declarat că guvernul a deliberat în privința discursurilor violente rostite de anarhiști în întrunirile muncitorilor fără lucru. Cu toate acestea nu va putea comunica deciziunile luate decît peste cîteva zile.

BELGRAD, 6 Decembrie. — Se desminte într-un mod formal știrea dată de *Gazeta din Colonia* în privința unei interpelări a fostului ministru Novakovitch care ar fi întrebat pe ministrul de interne pînă cînd viața cetățenilor pasnici ar fi amenințată de radicalii criminali. Aceasta interpelare nu s'a produs la Skuptchină.

RIO-DE-JANEIRO, 6 Decembrie. — De mai multe zile lupte neîncetate au loc între trupele guvernului și marinarii resculaiți.

VIENA, 6 Decembrie. — Camera seniorilor s'a ocupat de legea landwehrului pe care a adoptat-o. În cursul discuției șeful statului-major: generalul Beck a insistat asupra necesității de a augmenta forțele militare în urma argumentării acestor forțe în toate statele de la 1870-71.

Germania, Franța și Rusia armeză fără a se îngriji la cheltueli. Austro-Ungaria a rămas îndărăt, face din pricina situației financiare progrese lente, dar nu pierde din vedere scopul său (aplauze).

Ministrul apărării naționale, general Welsersheimb, expune programul dezvoltării landwehrului și landsturmului. Prelungirea serviciului activ va servi la augmentarea cadrelor și la îmbunătățirea instrucției.

Numărul escadroanelor de cavalerie ale ale landwehrul; se va ridica de la 4 la 5. Armamentul landwehrului și landsturmului se va îmbunătăți și completa, (aplauze vii).

Camera seniorilor a început discuția bugetului din 1894 pe articole.

D. Wekerle a declarat, privitor la valută, că conservă opiniunea ce a avut-o la început. Nici o dată nu se vor aplica măsuri violente pentru a obține succese imaginare. Cele cite-vă circumstanțe nefavorabile care se pot prezînta nu se vor rezolva prin aceste mijloace dar de o dată cu dezvoltarea economică a țării.

Camera seniorilor a decis în unanimitate să exprime în procesul-verbal indignarea ei de atentatul din Camera franceză și condoleanțele ei.

PARIS, 6 Decembrie. — După ziarul *Le Temps*, conferința internațională pentru holeră se va întruni la Paris pe la finele lui Ianuarie. Același jurnal zăvălește că mai mulți deputați s'au depus o propunere, pîrtînd că nici un străin nu va putea dobîndi pămînt în Franța, în coloni și

